

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 251/07-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 6. decembra 2007 predbežne prerokoval sťažnosť M. O., K., D. O., K., V. O., K., a E. B., K., zastúpených advokátom JUDr. P. D., Ž., vo veci namietaného porušenia ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 153/05 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. O., D. O., V. O. a E. B. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 2. novembra 2007 doručená sťažnosť M. O., K., D. O., K., V. O., K., a E. B., K. (ďalej len „sťažovatelia“), zastúpených advokátom JUDr. P. D., Ž., ktorou namietajú porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 153/05.

Sťažovatelia uviedli, že 31. mája 2005 podali návrh na začatie konania o náhradu škody a v tomto konaní dochádza k priet'ahom v dôsledku postupu okresného súdu. V tejto veci vyčerpali aj možnosť podať sťažnosť na priet'ahy predsedovi okresného súdu. Od ústavného súdu žiadajú, aby nálezom vyslovil porušenie ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa bližšie neoznačeného článku Listiny základných práv a slobôd, prikázal okresnému súdu konať bez zbytočných priet'ahov a priznal im finančné zadosťučinenie 500 000 Sk a náhradu trov právneho zastúpenia.

Z priloženého listu predsedníčky okresného súdu č. Spr 2025/2007 z 19. apríla 2007, ktorým vybavila sťažnosť sťažovateľov na postup okresného súdu, vyplýva, že okresný súd uznesením č. k. 15 C 153/05-78 podľa § 43 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku odmietol podanie sťažovateľov z 31. mája 2005. Sťažovatelia sa proti rozhodnutiu okresného súdu neodvolali. Na základe týchto skutočností vyhodnotila predsedníčka okresného súdu ich sťažnosť ako nedôvodnú.

Ústavný súd zistil na okresnom súde, že konanie vedené pod sp. zn. 15 C 153/05 bolo právoplatne skončené 13. februára 2007.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti

navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dané dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd pri predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty (napr. II. ÚS 61/98). Tento účel už spravidla nie je možné dosiahnuť po právoplatnom skončení napadnutého súdneho konania. Ústavný súd preto poskytuje ochranu tomuto základnému právu len vtedy, ak bola sťažnosť na ústavnom súde uplatnená v čase, keď namietané porušenie práva ešte trvalo (mutatis mutandis I. ÚS 34/99, I. ÚS 16/04, II. ÚS 184/06).

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Pri opatrení alebo inom zásahu, ktorým sú aj zbytočné prietahy v konaní pred všeobecnými súdmi, sa lehota počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (napr. IV. ÚS 14/03). Podanie sťažnosti po uplynutí tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako oneskorene podanej (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Sťažovatelia sa o skončení konania pred okresným súdom, a tým aj o odstránení možných prietáhov dozvedeli najneskôr doručením rozhodnutia o odmietnutí ich návrhu. Ústavný súd nezisťoval, kedy bolo uznesenie okresného súdu doručené osobitne každému sťažovateľovi, zistil však, že uznesenie nadobudlo právoplatnosť 13. februára 2007, a teda posledné doručenie muselo nastať najneskôr v tento deň.

Pretože sťažnosť ústavnému súdu bola podaná po uplynutí lehoty dvoch mesiacov od okamihu, kedy sa sťažovatelia mohli najneskôr dozvedieť o skončení konania pred okresným súdom, a tým aj o odstránení namietaného porušovania ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd odmietol ich sťažnosť ako podanú oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sa ústavný súd nezaoberal ďalšími nárokmi sťažovateľov, ktoré uplatnili v petite sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. decembra 2007